Written by - என்.கே.மகாலிங்கம் -
Friday, 13 September 2019 08:07 - Last Updated Friday, 13 September 2019 08:12

'பதிவுகளி'ன் ஆரம்ப கால இதழ்களில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் ஒரு பதிவுக்காக இங்கு அவ்வப்போது ஒருங்குறி எழுத்துருவில் மீள் பிரசுரம் செய்யப்படும். -- ஆசிரியர் -

---

□□□□□□□□□ □□□□□□□ ***2007*** □□□□ ***88***

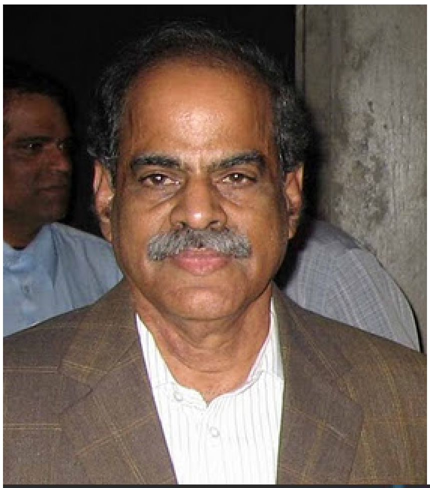

கருமையத்தின் 3வது ஆண்டு நாடக நிகழ்வுகள் மார்ச் 31 சனிக்கிழமையே பார்க்கக் கிடைத்தன. பெண்கள் பயிற்சிப் பட்டறையிலிருந்து மூன்று நாடகங்களும் செழியன், தர்சன் ஆகியோரின் இரு நாடகங்களும் சுதர்ஷனின் நாட்டிய நாடகமும் நிகழ்ந்தன. ஏறக்குறைய இரண்டரை மணித்தியாலங்கள். பெண்கள் பட்டறையின் நாடகங்கள் சிறியவை என்றாலும் தாம் சொல்ல வந்த செய்தியை சுருக்கமாக நடித்துக் காட்டி விடை பெற்றன.

முதலாவது நாடகம், இன்னும் எங்கள் காதில். தனா பாபுவின் ஆக்கம், நெறியாள்கை. தமிழீழப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் சிலரின் இரட்டை

வடேத்தயைும் பரோலித்தனத்தயைும் புட்டுக் காட்டியது இந்நாடகம். யுத்தத்தில் இறக்கும் தம் உறவினரின் பயெரை வதைத்து தாம் ஏதோ சயெ்ததாகப் பீ த்திப் பரெுமை கொள்ளும் ஒரு கூட்டும்பத்தின் கதை இது. தன் மகனை யுத்தத்திறகு அனுப்ப நொண்டிச் சாக்குக் காட்டுவதும், இயக்கத்தில் இருந்து வளியேறிய பணெ் என்றவுடன் திருமணம் சயெ்ய அஞ்சி ஒதுங்கும் மகனயைும் பறெ்றோரயைும் காட்டும் கதை இது. தம் கருத்தைச் சுருக்கமாகவே வளிப்படுத்தி எம் மக்களின் மனங்களை பரோலித்தனங்களை விமர்சித்து விட்டு, தீ ரப்புக் கூறாமல் விலகிச் சலெ்கிறது நாடகம். அந்தளவில் அது வறெ்றியே.

தாலாட்டு நாடகம் இரண்டாவது. பணெ்களின் நுண் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் குழந்தைகளைப் பறெும் பொறியாகப் பணெ்களை நடத்துவதைக் காட்சிப்படுத்தியது நாடகம். அதில் இறுதியாக வந்து குழந்தைகளயைும் பணெ்களயைும் அருமையான, இனிமையான, சோகமான குரலில் தாலாட்டுப் பாடினார் அம்மா யோகஸே் பசுபதி. அவர் பாடிய குரலும் பாட்டும் பணெ்களின் சோகத்துக்கு உயிரூட்டியதுடன் பார்வயைாளர்களயைும் அதனுடன் ஒன்றச் சயெ்தது. நாடகத்திறகும் உயிர் கொடுத்தது. அதீ தாதாவின் தாலாட்டுப் பாடல் இனித்தது.

அடுத்தது, சுயம் என்ற சிறிய நாடகம். ஆரம்பத்தில் அசயைாமல் உறைநிலயைில் பல நிமிசங்கள் நின்றபோதிலும் அந்நிலயைிலிருந்து மீ ள வளிக்கிட்டவுடன் அது நாடகமாக உருவடெுத்தது. இளம் பணெ்களை அப்படி நிறகாதே, இப்படி நிறகாதே, இப்படி உடுக்காதே, அப்படி அழகுபடுத்தாதே என்று கட்டுப்படுத்துவது எம் சமூகம், ஆனால் மறுதலயைாக, ஆண்கள் விரும்புவது பணெ்கள் அரகைுறயைாக ஆடை அணிந்து ஆட்டம் பரோடும் நடனங்களயைே. இது என்ன இரட்டை வடேம்? அதயைே சுயம் என்ற இந்நாடகம் தளிவாகவும் நாடகத்திறகேற்ற அளவுடனும், சிறந்த உத்திகளுடன் மயைக் கருத்தை விட்டு நகராமல் சுருக்கமாக மனததைத் தகைக்கக் கூடியதாக மளெனமாகக் கடேட்டு விட்டு நகர்ந்து விடுகிறது. ஆக்கி அளித்த பணெ்கள் பயிறசிப் பட்டறகைகு ஒரு கதைட்டல். பாராட்டு.

அடுத்த நாடகமான மொழிப்பாடு நாடகத்தின் பிரதியாக்கம் சழெியன். நறெியாள்கை, நடிப்பு சபசேன், சழெியன். ஒரு ஹோம்லஸெ், அதாவது வீ டற்ற, நாடற்ற, மனநலம் இழந்தவன் பரோலக் காணப்படும் நடுத்தரெு தமிழன். அவனுடயை மனத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இன்னொருவன். இருவரும் தான் பாத்திரங்கள். நடுத்தரெு மனிதன் மடேயைின் வலது மூலயைில் கிழிந்த உடயைுடயைுடனும், பணேி, உண்டு முடிந்த காய்ந்த உணவுப் பொட்டலம், அவர் எழுதிய கவிதைப் புத்தகம் இத்யாதியுடன் இருக்கிறான். ஹோம்லஸெ் மனிதனுக்குரிய அவலட்சணங்கள் உள்ளன. அவனுடயை மனம் ஆரம்பத்தில் மடேயைின் நடுவில் அதிக நரேம் முயன்று பிறப்படெுக்கிறது. அதபேோல அவனுடயை பசேசும் பதேலித்த மனம் ஒன்றின் அல்லாடலைப் பரோல நடெுநரேம் மயைமின்றி அலகைின்றது. பசேுகின்றது. பசேிக் கொண்டே அல்லது பிதற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றது. உண்மயைான உருவம் இடகைிடை நடெுநரேத்திறகுப் பிறகு கவிதை வாசிக்கின்றது. பாடுகின்றது. பொன்மொழிகளை உதிர்க்கின்றது. பிதற்றலில் தமிழ் மொழி வருகின்றது, மாமன் மாமி கதை வருகின்றது, மனவைி வருகிறாள். மச்சாள்

Written by - என்.கே.மகாலிங்கம் -
Friday, 13 September 2019 08:07 - Last Updated Friday, 13 September 2019 08:12

வருகிறாள். எல்லாமே மனம் பேதலித்தவனுடைய உளறல்கள் போல எல்லையின்றி வந்து போகின்றன. முடிவில் திரும்பவும் மனம் உள்ளே போகின்றது.

எம் பொறுமையைச் சோதிக்கவென்றே போடப்பட்ட நாடகம் இது. செழியனால் கூட எப்படி அத்தனை நேரம் கிழிந்த காற்சட்டையிலிருந்த நூலைப் பிடுங்கிக் கொண்டும், பேப்பரிலிருந்து துண்டுகளைக் கிழித்துக் கொண்டு பைக்குள் போட்டுக்கொண்டும் இருக்க முடிந்ததோ? சபேசனின் குரலில் தெளிவே இருக்கவில்லை. என்ன சொல்கிறார் என்றே பலவேளைகளில் புரியவில்லை. மையமற்று ஓரங்களில் சுற்றிச் சுழன்று கொண்டே இருந்த நாடகம், கடைசியில் அப்பாடா இந்தா முடியப் போகிறது என்று எதிர்பார்;த்த வேளையிலும் முடியாமல் தொடர்ந்தது.

செழியன் ஒரு நல்ல சிறுகதையாக தன் அழகான மொழி நடையில் எழுதியிருக்க வேண்டிய கதையை நாடகமாக்கி மேடைக்குப் பொருத்தமற்றதாக்கி விட்டார்.

மெய் இழந்தபோது... என்ற அடுத்த நாட்டிய நாடகம் சுதர்ஷனுடையது. சுதர்;ஷனுடைய முத்திரை பதிந்துள்ள பேச்சு மொழியற்ற நாட்டியம் இது. உடல் மொழியை மட்டும் நம்பி காட்சிப் படுத்திய நாடகம் இது. ஆரம்பத்தில் ஒரு பெண் ஐயோ அம்மா என்று கூழறியபடி ஓடி வந்து கவலையுடன் மேடையின் நடுவில் ஒளி வட்டத்தில் விழுகின்றார். முகமும் முடியும் சோகத்தை அள்ளி வீசியது. பின்னர் நாட்டியம் ஆரம்பமாகின்றது. மூன்று பெண்களும், மூன்று ஆண்களும் வெள்ளை உடையில் ஒத்திசைவுடன் ஆடினார்கள்.

வழக்கமான பரிச்சயமான தமிழ் நாட்டியமல்ல. முகபாவங்களும் அங்க அசைவுகளும் வெட்டுதல்களும் ஓட்டுதல்களும் ஓடுதல்களும் விழுதல்களும் எழுதல்களும் உள் நுழைவுகளும் வட்டமிடுதல்களும் நிகழ்கின்றன. அவை என்னவென்னவெல்லாமோ

கூறியீ டுகளாக இருக்கலாம். ஆண்டவனுக்கும் சுதர்ஷனுக்கும் தான் வளிச்சம். சவம் ஒன்றகை காவிக் கொண்டு பாேகும் காட்சி மட்டும் மரண வீ ட்டயைும் மரணத்தயைும் குறிக்கின்றது தளிவாகத் தரிகின்றது. இந்நாட்டிய நாடகத்தில் வாழ்வு, மரணம், காமம், பிறப்பு என்றலெ்லாம் இருக்கின்றன என்று ஊகிக்க முடிகின்றது. (பிரபஞ்சம், மயெ் இழப்பு என்பன எல்லாம் இந்நாட்டியத்தில் உள்ளன என்று சொல்கின்றது. எங்கே என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அங்கு இருக்கலாம்.) ஊகம் நிச்சயமற்றது அல்லவா? ஊகம் உண்மயைாகக் கூட இருக்க வணேட்ிய அவசியமும் இல்லை, அல்லவா? ஆகவே, இதன் வியாக்கியானத்தகை் கடேக்க விமர்சனக் கூட்டத்திற்குப் பாேக இருக்கிறனே்.

நவீ ன கவிதை, நவீ ன ஓவியம் பாேன்ற ஒன்றுதான் இந்த நாட்டிய நாடகமும். புரியாது. இறவைனுக்கும் எழுதியவனுக்கும், பாக்கியவான்களுக்கும் மட்டுமே புரியக் கூடியது. என் பாேன்ற சராசரிகள் இருளுக்குள் கயைை விட்டு துழாவி கறுத்தப் பூனயைைத் தடே வணேட்ியதுதான்.

பின்னணி இசை இந்நாட்டியத்தில் உச்சம். ஆனால் இதில் பறயைும் இணைந்திருந்தால் இன்னும் அதிக வலிமை பறெ்றிருக்கும்.

கடைசி நாடகம் பனியில் ஒரு நடை. பியர் றூடாேவின் சொற்றொடரான A Long Walk in the Snow ஐ எனக்கு ஞாபகம் ஊட்டியது. பனி பயெ்கிறதாகக் களேவிப்பட்ட றூடாேவும் பனியில் நடயைை மறேகொணடவர். எல்லாவற்றயைும் மறந்து. அரசியலில் இருந்த 'வளியாள'' அவர். இந்நாடகம் தர்சன் சிவகுருநாதனின் படைப்பு. இன்று பலராலும் பசேப்படும், தவேைப்படும், சூற்றுச் சூழலின் முக்கியத்துவத்தகை் காட்டுவதற்காக எழுதப்பட்டுள்ள நாடகம். நல்ல பிரதியாக்கம். மூன்று பாத்திரங்கள். நரேடியாகச் சொல்லாமல் நண்பர்கள் இருவர் உரயைாடுவதும் நடிப்பதுமாக இது நடக்கின்றது. சுதந்திரம், அரசியல், குதர்க்கம் பாேன்றவை களயைைப்பட்டு இன்னும் நரேடியாக விசயத்திற்கு வந்திருந்தால் நாடகம் இன்னும் உயர்ந்திருக்கும். மயைத்தை விட்டு அதிக தூரம் நகராத நாடகம் இது. நடித்த பாபு, ஜீ வன், பவானி மூவருமே தங்கள் பாத்திரத்தை நன்றாகவே சயெ்துள்ளார்கள். தர்சனுக்கு என் பாராட்டுக்கள்.

□□□.□□.□□□□□□□□□□
mahalingam3@hotmail.com